

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش مبتنی بر کارکردهای اجرایی بر افزایش علائم خودکنترلی در کودکان ۶-۸ ساله مبتلا به اختلال نارسایی توجه بیش فعالی: پژوهش مورد منفرد

محل انتشار:

فصلنامه دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، دوره 24، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فرناز اکوان - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی (واحد خمینی شهر)، اصفهان، ایران

مهرداد کلانتری - استاد گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی اثربخشی آموزش مبتنی بر کارکردهای اجرایی بر افزایش علائم خودکنترلی در کودکان ۶-۸ ساله مبتلا به اختلال نارسایی توجه- بیش فعالی انجام شد. روش این پژوهش مطالعه مورد منفرد از نوع طرح A-B بود. جامعه آماری شامل کلیه کودکان ۶-۸ ساله دارای اختلال نارسایی توجه-بیش فعالی در سال تحصیلی ۹۶-۱۳۹۵ بودند. نمونه گیری با روش هدفمند انجام شد و ۴ کودک دارای اختلال نارسایی توجه-بیش فعالی، به تشخیص روانپزشک و با استفاده از DSM-V و پرسشنامه تشخیص علائم بیش فعالی (Conners, ۱۹۶۹) انتخاب گردیدند و پس از ثبت داده های خط پایه، طی ۸ جلسه ۴۵ دقیقه ای مورد مداخله قرار گرفتند. در نهایت پس از یک ماه از پایان مداخله، داده های مرحله پیگیری جمع آوری شدند. ابزار سنجش شامل پرسشنامه معلم و والد (Conners, ۱۹۹۰) و پرسشنامه خودکنترلی کودکان (Kendall and Wilcox, ۱۹۷۹) بودند. داده ها با استفاده از روش تحلیل درون موقعیتی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. بررسی و تحلیل دیداری یافته ها نشان داد که مداخله بر روی سه آزمودنی از چهار آزمودنی پژوهش موثر بوده است و آموزش کارکردهای اجرایی بر افزایش علائم خودکنترلی در کودکان ۶-۸ ساله مبتلا به اختلال نارسایی توجه- بیش فعالی تاثیر داشته است.

کلمات کلیدی:

اختلال نارسایی توجه/ بیش فعالی، خودکنترلی، کارکردهای اجرایی، کودکان ۶-۸ ساله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1853293>

